

проф. др Урош Дојчиновић*

Факултет савремених уметности

ФСУ, Београд

УНАПРЕЂЕЊЕ НАУКЕ О БИБЛИОГРАФИЈИ

Сажетак

Педагогија, па тиме и сви облици образовања и васпитања, на којима почива целокупан напредак људске цивилизације, дуго и континуирано се развијају све време. Данас – безмало на крају друге деценије 21. века, могу се јасно сагледати положаји, утицаји и достигнућа, како наших, тако и других универзитетских институција, у локалним али и најширим глобалним оквирима. Филолошки факултет, под чијим окриљем живе и развијају се различите области изучавања свега онога што првенствено можемо да подведемо под заједнички именитељ – литература, свакако је врх пирамиде када се разматрају књига, библиотека и уопште библиотекарство као посебна научна дисциплина. Уско стручна специјализација, на којој се већ деценијама инсистира у свим сферама људске делатности, па тако наравно и унутар студијских програма на факултету, требало би да је до сада бар пробудила интересовање и размишљање академске заједнице на тему адекватног приступа у третирању музикалија, као једног посебног облика стручне литературе. Управо због комплексности свог јединственог језика, за музичку литературу коју пре уласка у библиотеке обрађују традиционално школовани библиотекари, а у складу са задацима и циљевима које намеће савремени тренутак, требало би коначно бар мало иновирати методологију елаборације. Намеће се размишљање: ако се наставни планови и програми на Филолошком факултету већ деценијама баве проблематиком као што је нпр. музеологија, зар није оправдано да једна тако комплементарна област попут музике, са непрегледним опусом стручне грађе, која почива на јединственој ортографији комбинованој са традиционалним књижевним облицима комуникације, заслужи додатне или бар унапређене методе истраживања, разумевања и обраде?

Кључне речи: библиотекарство, библиотеке, музикалије, методологија обраде

* Факултет савремених уметности, Светозара Милетића 12, Београд 11108
uroskojcinovic@eunet.rs

Данас, разматрање развоја образовања и институције универзитета, само по себи намеће потребу за посебним настојањима на њиховом континуираном осавременењавању, а у циљу интензивирања њихове свеобухватне професионализације. Поздрављајући идеју и реализацију ове шесте међународне научне конференције *Култура универзитета и филологије*, организоване под окриљем Филолошког факултета, Универзитета у Београду, истичем посебно задовољство што она омогућава јавно артикулисање неких промишљања која би можда могла да иду у смеру подстицања одређених иновација у самој методологији рада појединих катедри.

Овом приликом ћу се задржати на филолошкој дисциплини за коју саматрам да својом традицијом, обимом проучаваних предмета и наравно делокругом свога бављења, на јединствен начин подједнако обједињује све друге научне области; реч је о библиотекарству. На катедри за библиотекарство и информатику Филолошког факултета већ се годинама образују, па можемо рећи у складу с предметом и васпитавају појединци, већином опредељени да надаље своје радне и животне путеве посвете бављењу библиотечком грађом. И док је само мањи број њих касније упућен на одређене, уско специјализоване, стручне библиотеке, већина ће се суочавати са бројно неограниченом, разноврсном и најшире могуће профилисаним књижном и некњижном грађом. Методологија рада на овако богатим и разноврсним изворима, одавно установљена и стандардизована на глобалном нивоу, омогућава већ устаљено функционисање институције – библиотеке, у корелацији њених главних актера: библиоткара, који одређену библиотечку јединицу чини доступном и реципијента који исту потражује за коришћење.

Управо је ово место које иницира моје размишљање и додатно преиспитивање, какво се иначе заговара и у званичном позиву организатора Конференције: „Све чешће се питамо шта се догодило са старим принципом јединства универзитетске наставе и истраживања, па и са могућношћу академске слободе, у време прилагођавања знања потребама тржишта“? У већини случајева навикнути да у сличним ситуацијама, као по неком аутоматизму, позитивно прилазимо наведеној проблематици, вероватно би се и овог пута очекивао наш афирмативни став. Можда би он и могао да буде такав,

када би у разматрање ушло све оно што се дотиче традиционалног проналажења, проучавања, обрађивања, селектирања, похрањивања и на крају и издавања библиотечке грађе, из других природних, друштвених, хуманистичких и осталих научних области. Не желећи да задирем у било коју другу сферу, овде се изричито ограђујем и осврћем на област музичке уметности. Музика као таква свакако предстваља посебан културолошки домен људске цивилизације. Било би несувисло било шта више говорити у прилог ове хуманистичке дисциплине, која је од самог настанка наше цивилизације била и остала један од основних и саставних елемената човековог идентитета.

Сматрајући да ми лични уплив у стручну проблематику науке о библиотекарству на академском нивоу, те истовремено и дугогодишње професионално бављење музиком с позиција извођача, педагога, композитора, музиколога, па на крају и активног публицисте, који успева да тим аспектном деловања обједини све претходне, можда не дозвољавају довољно оправдање за овакво разматрање, тежиште мојег становишта је првенствено на сопственој корисничкој позицији, као особе која је често упућена на регуларно потраживање стручне литературе у библиотекама. Дакако, најчешће је реч о штампаним или рукописним музикалијама, које представљају посебне облике специфичне грађе. Иако врло комплементарна са остварењима каква на пример налазимо у књижевности, музичка литература се извесно потпуно издваја по комплексности свог садржаја. Тај непрегледни опус, само делимично почива на различитим језицима и њиховим званичним писмима, док се најзначајнији, и по обиму највећи део његовог корпуса ослања на комбинације јединствене ортографије (музичко писмо), предочене у спрези са палетама посебно установљене терминологије (стручних музичких израза и појмова, скраћеница и сл.). Дакле књижевно, музички језик би се могао представити као непресушна комбинација традиционалних литерарних средстава комуникације и по свему судећи неограничено креираних скупова својеврсних ознака и симбола.¹

Читава област ове изузетне уметности, за чије се дубље и озбиљније разумевање захтевају истовремено и мултидисципли-

1 Нисмо заборавили ни присуство низа математичких ознака и симбола, без којих би музички текст био немогућ.

нарна и интердисциплинарна истраживања, а самим тиме и упливи десетина других, како сродних, тако често и врло удаљених научних дисциплина, свакако је изнедрила и своје посебне законитости и садржаје; пре свега форме и облике. Колико је бављење музиком комплексна област, можда понајбоље графички илуструје систематизовани табеларни приказ односа музичке уметности у додиру са бројним другим научним дисциплинама.

Табеларни приказ музичке уметности у односу на друге научне и стручне области с којима остварује одређену комплементарност ²

Naučna ili stručna oblast	Genetičko-istorijski pristup	Analitički pristup	Primenjena metoda	Sociološki pristup	Filozofski pristup
LINGVISTIKA i FILOLOGIJA	Akcentovanje, ritam jezika i fleksije	Uticaj jezika na muziku; odnos reči i tona	Prevodi, dikcija, ekspresivnost reči u muzici	Problemi narečja (dijalekata)	Uticaj terminologije na muziku
KNJIŽEVNOST: poezija i proza (drama)	Istorijat povezanosti (sinkretizama) poezije i proze (drame) sa muzikom	Tretman poezije i proze (drame) u kontekstu muzike	Stvaranje i interpretacija stare i nove vokalne i dramske muzike	Funkcionalnost vokalne muzike; Seriozni i popularni žanrovi dramske muzike	Simbolička (fenomenološka) funkcija muzike
PLES (IGRA): ritualna; umetnička (balet); društvene (tipske) igre	Istorijat plesne muzike (muzike za igru)	Relacija između plesa (igre) i muzike	Revitalizacija starih i stvaranje novih plesova (igara)	Društveni plesovi (igre) različitih socijalnih slojeva	Filozofska i etnološka razmatranja plesa kao fenomena
FOLKLORISTIKA	Istorijat muzičkog folklor	Istorijsko-lingvistička analiza folklorne muzike i teksta	Praktični aspekti adekvatne interpretacije folklorne muzike	Razmatranje folklornih slojeva	Filozofska i etnološka razmatranja folklor

2 Табеларни приказ преузет из: Dojčinović U. (2018). *Repetitorijum metodologije naučnoistraživačkog rada u oblasti humanističkih disciplina*. – Београд : ФСУ (у штампи). Приказ начињен по узору на Ханс Тишлерову (Hans Tischler, 1915-2010) систематизацију повезаности сродних предмета унутар музичке уметности, као и музике са другим уметностима, чак и бројним предметима и приступима истраживања у другим наукама.

LIKOVNE UMETNOSTI	Istorijat likovnih ostvarenja s muzičkom tematikom	Analitičko razmatranje muzičke prakse u likovnim delima	Replike muzičkih instrumenata, ansambala i sl. po uzoru na likovna dela	Muzička prakesa različitih društvenih slojeva na osnovu likovnih dela	Simbolička uloga muzike u likovnim delima, komparativna sagledavanja
ARHEOLOGIJA	Istorijski instrumenti i njihova pojava u arhivskoj građi	Razmatranje teoretsko-praktičnog razvoja i uloge muzike	Rekonstrukcije muzičkih dela na osnovu arheoloških nalaza	Muzička prakesa različitih društvenih slojeva na osnovu arheoloških nalaza	Mitološka uloga i etnička svojstva muzike
ANTROPOLOGIJA	Kulturno-antropološka razmatranja učešća muzike u plemenskim zajednicama	Analize tekstova sa muzikom; proučavanje muzičkih transkripcija; sistema i stilova	Proučavanje praktičnog muziciranja; uloga muzike u životu različitih društvenih zajednica kroz istoriju	Muzička prakesa različitih društvenih slojeva na osnovu antropoloških nalaza	Muzička simbolika u mitologiji; udeo muzike u emocionalnom životu ljudi
FILOZOFIJA	Muzika i muzička problematika u filozofskoj građi kroz istoriju	Mesto i uloga muzike u različitim Filozofijama	Radovi u oblasti muzičke kritike	Uzajamni filozofsko sociološki uticaji muzike na društvenu zajednicu	Filozofsko estetički pristupi i promišljanja o muzici
TEOLOGIJA	Muzike u religiji kroz istoriju	Funkcija i simbolika muzike u različitim religijama, mitovima, legendama	Izučavanje i interpretacija crkvene muzike; muzika u liturgiji	Uloga crkve kao zaštitnika i pokrovitelja ili kao progonitelja muzičara	Uloga i uticaj muzike u religiozne svrhe
MATEMATIKA	Veze muzike i matematike kroz istoriju	Numeričke relacije u odnosu na muzički: ritam, intervale, skale (lestvice), forme i dr.	Izrada planova (nacrti) i gradnja instrumenata; temperovani tonski sistemi itd.	Upotreba matematike i matematičkih operacija u sociološko-muzičkim istraživanjima	Simbolika brojeva i brojčanih relacija u muzici
FIZIKA	Istorijat povezanosti i proučavanja muzike i muzičke probelematike u okviru fizike	Razmatranje muzike i muzičke problematike u sferi akustike	Teoretsko-praktični aspekti izgradnje operskih, koncertnih i dr. muzičkih dvorana;	Oslanjanje na fiziku i njene zakonitosti u sociološko-muzičkim istraživanjima	Filozofska promišljanja muzike u odnosu npr. na astronomiju, astrologiju i sl.

FIZIOLOGIJA	Istorijat fizioloških otkrića čovekovih motoričkih funkcija, slušnog mehanizma i sl.	Rad ruku pri sviranju; funkcionisanje glasnih žiža pri pevanju; muzički sluh itd.	Primena u vokalno-instrumentalnoj nastavi; korigovanju muzičkog sluha i dr.	Ispitivanje praga izdržljivosti masa (adrenalinska stimulacija) pri glasnoj muzici	Uticaj muzike na: intrauterini razvoj ploda (embrion, fetus); na kognitivnu funkciju mozga
MEDICINA	Istorijat pojave muzike i muzičke problematike u medicini	Razmatranja fizioloških i psiholoških uticaja muzike na čoveka	Upotreba muzike u lečenju (muzikoterapija)	Uticaji slušanja muzike tokom rada, odmora, zabave i sl.	Uloga i uticaji muzike na psihofizičko formiranje ličnosti
PRAVO	Nastanak i istorijat zakonodavstva u vezi muzičkih: ustanova, organizacija, tržišta itd..	Uticaji zakonodavstva na muzičku praksu	Konstituisanje zakona i zakonskih propisa u vezi različitih muzičkih pitanja	Društvene potrebe koje iniciraju postavku različitih pravnih odredbi, normi i regulativa u vezi s muzikom	Razmatranja sistema normi ljudskog ponašanja u slučajevima različitih muzičkih dešavanja
PEDAGOGIJA	Istorijat nastanka i razvoja muzičke pedagogije	Sličnosti i razlike u muzičkoj pedagogiji (podučavanju dece) i podučavanju odraslih (andragogiji)	Pisanje i objavljivanje instruktivno-didaktičke muzičke literature	Vaspitno-obrazovni uticaj muzike na pravilno formiranje dečje ličnosti	Kredibilitet koji muzičko obrazovanje donosi pojedincu; odnos muzike i države (npr. po Platonu)

Имамо ли све ово у виду, можемо претпоставити да музичка литература, која пре уласка у библиотеке подлеже обради традиционално школованих библиотекара, заслужује бар донекле унапређење метода истраживања, разумевања и обраде. У складу са задацима и циљевима које намеће савремени тренутак, можда би требало размишљати о додатном, макар и најмањем иновирању постојеће методологије њене елаборације. Било би од непроцењиве користи када би се будућим библиотекарима омогућило бар основно познавање структуре музикалија и њихово адекватно селектирање у односу на одређене садржаје. Мислим да није потребно наводити колико актуелни каталози начињени само, а неретко и једино, према имену аутора,³ као и неадекватна

3 Често ситуација није боља ни када главну одредницу представљају неки општи, већином неодређени или свеобухватни наслови као што су: *Антологија, Збирка, Колекција, Албум* и сл.

оранизација углавном скромног броја библиотечких јединица врло ограничених музичких фондова, унутар генерално великих библиотечких фондуса, представљају учестале проблеме, како стручним интересентима који траже одређене наслове, тако још веће и лицима задуженим за њихово издавање.

Као илустрација овакве - неретко натегнуте комуникације, могу да послуже бројни лични примери. Навешћу неколицу везаних управо за наше најзначајније библиотеке, каква је Народна библиотека Србије у Београду, од врхунског националног значаја или библиотека Матице српске у Новом Саду, изузетна по својој традицији и дугом постојању; мање установе попут Библиотеке града Београда не треба ни помињати. Први одговор који следи након постављања сасвим безазленог и у сваком погледу уопштеног питања: „да ли имате посебно селектирану музичку литературу“ или „шта имате из музичке области што бих могао да погледам“, најчешће је: „немамо баш много тога“ или „имамо нешто мало“ или „немамо посебно издвојену музичку литературу“. Ако се у разговору даље као тема јављају одређене врсте музикалија, наслови који се дотичу теоретско-практичне проблематике инструменталне или вокалне музике, дела која третирају одређене музичке аспекте и сл.⁴ професионално заинтересованом лицу, уз набољу вољу и жељу, не преостаје ништа друго но да одустане или се упусти у самостално хаотично претраживање каталога.⁵ Можемо претпоставити колико оваква ситуација тек утиче на одсуство мотивације и даљег интересовања код особа које нису по вокацији музичари и не владају посебним знањем у овој области...

Правећи малу дигресију треба нагласити да на слично стање редовно наилазимо и на продајним местима књига - у нашим књижарама. И тамо су присутне музикалије, уколико их уопште има, у најбољем случају недовољно или тачније неуредно издвојене, а не-

4 Конкретна питања као што је: „имате ли неке наслове посвећене класичној гитари“, бивају редовно пропраћена неверицом и чуђењем и наравно остају без одговора.

5 Многоструким личним искуством сведочим у прилог наведеног: нпр. библиотека Матице српске у Новом Саду се истиче богатом збирком музикалија, међу којима има доста старих и ретких збирки композиција и домаће музичке периодике, која се не може пронаћи ни у једној другој нашој библиотеци; међутим, проналажење нечега што би задовољило, у конкретном случају мој интерес, редовно претпоставља буквално дуга сурфовања њиховом непрегледним пописом свакојаким, измешаних наслова.

ретко и измешане, са свим осталим књигама посвећеним другим уметничким дисциплинама. Тако на полицама у деловима предвиђеним за *уметност*, музику налазимо са литературом посвећеном архитектури, ликовној и драмској уметности, филму и сл. У појединим случајевима као што су ланци репрезентативнијих домаћих дистрибутера, нпр. Вулкан, Лагуна или Делфи књижаре (мото ових трећих је „Све добре књиге на једном месту“), ово се буквално потврђује и у пракси: по неки усамљени музички наслов може се наћи тик уз богато илустровану публикацију еротског садржаја или приручник џепног формата посвећен игрању шаха... Не треба истицати и непостојање било каквог жанровског разграничења; популарни стилови попут *џеза* (jazz), *блуз* (blues), *рока* (rock), *панка* (punk), хеви метала (heavy metal) и сл. предњаче, па се међу таквим насловима они посвећени уметничкој – класичној музици губе и бивају потпуно неприметни.⁶

Враћајући се на основну тему едукације библиотекара у оквиру високог образовања, не могу а да се не осврнем на одређене наставне планове и програме Филолошког факултета, који се већ деценијама баве проблематиком предмета као што је *музеологија*. Ако се унутар ове установе могу изучавати садржаји који упућују на састављање и одржавање збирки какве се чувају и излажу у музејима; а по самој дефиницији француског творца ове дисциплине Жоржа Анри Ривијера (1897-1985), музеологија би као наука требало да обједини не само историјско изучавање музеја, њихову организацију, функционисање и друштвену улогу, већ и прикупљање и козервацију грађе, њену презентацију, дифузију, па на крају и анимацију публике, није ли логично да се катедра за библиотекарство додатно заузме и за проширивање основних знања о музичкој литератури? Иако тако сложена, она се од вајкада појављује у класичном штампаном или рукописном облику, идентичном сви другим публикованим или писаним делима. Рад на музикалијама и с техничке стране, укључујући њихову заштиту, чак и ревитализацију уколико је реч о старим, оштећеним радовима, сличан је оном као код старих и ретких књига.

6 Стање је слично и у мору понуђених дискографских наслова; с тим што оних припадајућих поменути популарним музичким жанровима има далеко више, донекле су сређеније изложени, па је положај уметничке музике међу њима скоро сасвим занемарљив.

Међутим, уз њихову традиционалну обраду и попис, класификацију по УДК систему, унос у формиране каталоге, становишта сам да би од посебне помоћи било и стручно реорганизовање физичког уређења музикалија у библиотекама, нарочито оних општег карактера. Нереално би било очекивати да будући професионални библиотекари требају да буду и музички образовани, али одређене основе познавања стручне музичке литературе свакако да би помогле. Поставља се питање, зашто се онда у процес наставе и њиховог обучавања не може укључити бар фундаментално структурално проучавање музикалија, можда толико елементарно да се у обиљу различитих дела из ове области она бар по својим врстама могу препознавати, па с тим у вези и складиштити. Некакав облик, назовимо га примењене рудиментирание музикологије, једносеместралног карактера, у потпуности би задовољио свој циљ, а искрено верујем да би и факултативни приступ мањем броју часова дао позитивне резултате.

Дакле, не залазећи ни у један музички сегмент који захтева посебне психофизичке предиспозиције за бављење овом уметношћу, овакво - првенствено информативно иновирање програмског садржаја наставе за библиотекарe, прихватљиво за сваког студента, ограничило би се на визуелну достинкцију и класификацију музикалија, пре свега у односу на њихов састав и форму. Императив је разврставање музичких дела најпре на она која су: искључиво *нотна*, комбиновано *нотно-текстуална* или само *текстуална*. У односу на средства извођења све три врсте обухватају: *вокалну, инструменталну* или *вокално-инструменталну* музику, а унутар сваке групације разликујемо вокале према њиховим гласовним амбитусима, као и одређене врсте музичких инструмената.⁷ Даље, све солистичке и камерне композиције јављају се у врло препознатљивим облицима различитог типа мањих форми (нпр. техничке вежбе, студије, етиде и остали комади, тзв. минијатуре, које могу бити у облику одређених типских игара,⁸ али и слободнијег

7 У свим случајевима лако се препознаје специфично музичко писмо, које користи посебну ортографију, бележену у тзв. линијским системима; вокална дела скоро без изузетка испод нотног садрже потписан литераран текст, а текстуалне информације на корицама, почекту наслове стране и сл. увек јасно указују о каквој је композицији реч.

8 Тзв. мали комади најчешће у облику дводелне, троделне или сложене троделне песме, почев од старијих као што су: менут, баркарола, скерцо, ноктурно, марш итд. до новијих игри које настају након изумирања барокних у периоду 16. до 18. века и чији се развој може пратити од 19. века надаље.

облика попут прелудијума); и дужих, вишеставачних, цикличних дела (нпр. свите, варијације, сонате, концерти, симфоније и др.).

Када је реч о комбинованим нотно-текстуалним радовима, не разматрајући вокалне песме, код којих се мелодијске линије прожимају са отпеваним или изговореним текстом, њих је могуће сврстати у две веће целине: прву коју чине инструктивно-дидактичка дела, попут бројних школа, метода, практикума, хрестоматија и других разноврсних приручника и уџбеника за учење и усавршавање певања или свирања; и другу, у коју би спадале све остале стручно-теоријске публикације. Посебни одељак, препознатљив већ по свом изгледу на другу библиотечку грађу, чини референтна музичка литература, са свим осталим текстуалним радовима: монографским издањима и периодиком, који иначе као такви подлежу уобичајеној, стандардној процедури обраде.⁹

Оправдано је претпоставити да би без изузетка, свака академски школована особа лако препознала синкретичка остварења, оличена у музичким вокално-сценским облицима као што су: опера, кантата, ораторијум, миса и сл. Издвајају се не само обимом нотног материјала, већ и по јасним назнакама у насловима диригентских партитура и појединачним штимовима.

Усвајање наведених елементарних основа за познавање и препознавање музикалија било би сасвим довољно бар за њихову много бољу организацију унутар постојећих библиотека. Не треба наглашавати до које би мере то могло да унапреди и олакша руковање овом специфичном литературом: замислимо ситуацију у којој интересент посети неку од поменутих библиотека, обрати се задуженом библиотекарју, или лично приступи електронском каталогу, и једним упитом: нпр. „солистичке композиције за гитару“ добије комплетан попис у том тренутку постојећих наслова. На исти онај начин, на који већ деценијама успешно функционишу посете електронским каталозима међународних дистрибутера музичке литературе.¹⁰ Наравно,

9 Ова врста библиотечке грађе само се тематски разликује од осталих сличних енциклопедија, лексикона, речника, тезауруса и др. и самим својим насловом јасно указује на уметничку област којом се бави; слично важи и за разноврсна дела историографског, тј. музиколошког профила, чији наслови углавном пружају довољно потребних информација које их јасно разликују од осталих наслова.

10 Ограђујемо се на шири простор изван наших граница, јер нажалост домаћа интернет

када су у питању опште домаће библиотеке, осим специјалних музичких, у њима није ни очекивати много уско-стручних публикација, јер похрањују најразноврснију грађу уз најчешће врло ограничени број музикалија, што би процес њиховог сређивања учинио далеко једноставнијим. Дакле, чак и најпростије разграничење музикалија, направљено једино по њиховој припадности одређеном инструменту, непроцењиво би допринело побољшању уређења музичких колекција у нашим библиотекама.

На крају треба приметити да би и одређене додатне информације, које примерено и есенцијално сублимирају основу музичке писмености, науку о музичким облицима и историју музичке уметности, искључиво у контексту настанка и развоја музичке литературе, такође могле да буду прихватљива и корисна допуна наставног програма на Филолошком факултету, а све у циљу унапређења националне науке о библиографији. Имајући у виду и низове наизглед непремостивих организационих, административних и техничких зачкољица, ипак бих закључио да и поред свега, промишљање у овом смеру можда није потпуна утопија.

продаја музичке литературе, тзв. он лајн (online) продаја, још увек одаје сличне симптоме несређеног приступа: углавном сте приморани да листате велики број непотребних страница како би сте пронашли било који наслов посвећен неком одређеном инструменту.

Uroš Dojčinović, PhD

Faculty of Contemporary Arts FSU, Belgrade

IMPROVING THE SCIENCE OF BIBLIOGRAPHY

Summary

Pedagogy, and thus all forms of education and upbringing, on which the whole progress of human civilization is based, are continuously developing all the time. Today - almost at the end of the second decade of the 21st century, the positions, influences and achievements of our and other university institutions can be clearly seen both in the local as well as the broadest global frameworks. The Faculty of Philology, under whose auspices are living and developing different areas of study of everything that we can primarily introduce under the common denominator - literature, is definitely the top of the pyramid when considering a book, a library and in general the libraries as a special scientific discipline. A narrow professional specialization, on which has been insisting for decades in all spheres of human activity, and of course also within the study programs at the faculty, it should, at least, have woken up the interest and thoughts of the academic community on the topic of adequate approach in treating music titles as a special form of professional literature. It is precisely because of the complexity of its unique language, for music literature which is processed by traditionally educated librarians before entering the libraries, and in accordance with the tasks and goals imposed by the modern moment, at least a little should be done to innovate the methodology of their elaboration. Therefore: for example, if the curriculum at the Faculty of Philology has been dealing for decades with museology problems, is it not justifiable that additional complementary area such as music, with its unbelievably large opus of professional material, based on a unique orthography combined with traditional forms of literary communication, deserve additional or at least advanced methods of research, understanding and processing?

Key words: library, libraries, musicians, processing methodology.